

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény
templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos
közlönyül

Előfizetési ára egy évre 2 pengő

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: **Mátrai Gyula dr.**: Emlékezzünk! — **Kupka Izabella**: Engeszteljünk. — **Rogács Ferenc**: Oltárvirágok. — **Juhász Béla**: A Szentlélek-Isten és az Eucharisztika. — **Brenner Tivadar**: Fohász. — **Központi**: Imaszándékunk: Mária szívével. — **Farkas Sándor**: A csillagos Ég alatt. — **Oltáregyleti élet.**

A magyar katolikusok első hivatalos zárandoklása XII. Pius pápához.

Még mindenkinek élénk emlékezetében élnek azok a felejthetetlen napok, amelyek az elmúlt esztendőben Magyarországra köszöntöttek. Akkor még csonka országunk abban a kitüntető megtiszteltetésben részesült, hogy Budapesten rendezhette meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, amely éppen első szent királyunk, Szent István jubileumi évére esett. Százerek hömpölyögtek a főváros utcáin s leírhatatlan lelkesedés vett erőt úgy az itt tartózkodó külföldiek tízezerein, mint rajtunk, magyarokon, hogy itt járt közöttünk Istenben boldogult pápánk legátusa, Pacelli Jenő bíbornok-államtitkár, akit XII. Pius pápa néven most, március 12-én koronáztak meg Rómában. A magyar nemzet hálájáról és lovagiasságáról híres. Így ismernek szerte a világon minket s ennek a hálának akarunk kifejezést adni, amikor bíboros Főpásztorunk vezetésével 1939 június 27-én elindul a magyar katolikusok első hivatalos zárandoklása Rómába, hogy ott a magyar nemzet háláját és ragaszkodását fejezzük ki a minket annyira szerető XII. Pius pápa előtt. A hivatalos zárandoklást rendező Actio Catholica Országos Elnöksége azt óhajtja, hogy ebben a zárandoklásban az ország apraja-nagyja, szegénye és gazdaga egyformán vegyen részt és éppen ezért úgy állította össze a programot, hogy már teljes ellátással 96. — pengőért is részt lehet venni a zárandoklásban. Egyéni útlevelel nem szükséges, mert hisz, akinek nincs útlevele, úgynevezett csoportos útlevelel utazhat. Ez is óriási könnyítést jelent. Egy csoportban megy az országos zárandoklás és együtt töltik el Rómában a felejthetetlen napokat, majd ott a zárandokok «A» és «B» csoportra válnak. Az egyik csoport július 3-án tér vissza Budapestre, a másik, a «B» csoport pedig Rómán kívül megnézi Nápolyt, Pompeit, Capri szigetét, Assisit, Fiesolét, Certosát, Firenzét, Velencét, Triestet és Postumiát. Ez a csoport július 8-án érkezik vissza Budapestre. Részletes programot bárki kívánságára az Actio Catholica Országos Elnökségének központi irodája (Budapest, IX., Ferenciek tere 7.) készségesen küld.

EMLÉKEZZÜNK!

Mire? Mindenre, ami tavaly májusban történt, az eucharisztikus világtalálkozóval kapcsolatban.

1. Amikor már közel voltunk hozzá, milyen boldog öröm járta át a lelkünket. S ebben az örömben milyen mindenre kész lelki atmoszféra született, főleg itt Budapesten. Nemcsak katolikusok, de másvallásúak is lelkes készséggel működtek közre a nagy „magyar ügy” méltó elintézésében.

Vegyük elő újra legalább mi ugyanazt a készséges lelkesedést a kongresszus emléknappjainak, az ideai katolikus nagygyűlésnek legközelebbi előkészítésében. Az előkészületi gyűlések és intézkedések ne fárasztják ki türelmünket. Most nagyobb érdem a helytállás, mert nincs mögötte az a világerdeklődés, mint tavaly, *most jobban csak az Úr Jézusnak szól az, amit teszünk.*

2. Amikor vendégeink megérkeztek, a Krisztustól tanult szeretet ragyogó gyengédsége áradt a magyar szívekből feléjük. Olyan nagy volt a magyar vendégszeretet ezekben a napokban, hogy igazán méltó keretje volt az asztalánál minden hívét vendégül látó Krisztusnak, és gyönyörű megnyilatkozása a katolikus szolidaritásnak, amelyet különben — őszintén szólva — már szinte reménytelenül állandóan reklamáltak a magyar katolikusoknál.

Jó erre emlékezni, és most a katolikus nagygyűlés alkalmával, amikor újra nagy tömegek lesznek együtt, rágondolni arra, mit is jelent katolikusnak lenni?

Mit is kíván tőlem az én katolikus jellegem? Es mit jelentene, *ha mindig mindenben összetartana ez a hatalmas tömeg!* Ha egy volna egyházi elöljáróival, Szentegyháza érdekeivel, a lelkek üdvének mindenekelőtt helyezésében!

3. S ami a legfőbb: ha úgy *fénylenék előtte Krisztus*, mint „ama napokban”! Ha nemcsak az egész emberiség hódolatának középpontjá-

ban álló Úr Jézus, hanem a zűrzavaros világ minden sötét porfelhőjével eltakart tabernákulumok szerény Krisztusa is a legteljesebb világosságot jelentené számára! Pedig el kell jönnie ennek az időnek! A mostani *emlékezésben* éppen az az érték, hogy ugyanannak az Úr Jézusnak szól és ugyanannak az Úrnak minden gazdagságát ragyogtatja meg előttünk. Az emlékezés panorámájában elibénk tárul *Krisztusnak minden korlátot ledöntő hatalma*. «Ennyi önkéntese senkinek sincs a világon! Ekkora utat rajta kívüli senkiért sem tesznek meg, ilyen általános mozgósítást még nem produkált a világon senki.»

Gondolkozzunk ezen egy kissé!

S azután emeljük fel lelkünket abba a síkba, amelyben mindig «fénylik a Krisztus!» Lássuk a lelkekkel való kapcsolatát! A győzedelmes Krisztusból forraszik a lelkek élete. A kegyelem révén állandó kapcsolatban vannak Vele. Ő mint a napsugár láthatóvá teszi az igazi értékeket, mert megvilágítja az egész életet minden vonatkozásában.

O, hogy el tudunk ilyen világosságban fogadni Tőle mindent és hogy oda tudjuk Neki ígérni magunkat mindenre, amit tőlünk kíván!

Ezért emlékezünk és emlékezve imádkozunk, hogy az emlékezés méltó, hasznos és eredményes legyen. *Mátrai Gyula dr.*

Engeszteljünk.

Liljomfehér Ostya titkos mélységében
Jézus Szíve lángol áldozat tűzében,
S az Isteni Bárány keresztre-szegzett Teste;
Lelkünk váltságáért hulló drága Vére!

Ó megfoghatatlan, mérhetetlen Szeretet!
Döbönt csodálattal rogyok le Előtted!
Jászol — Kereszt — Oltár! — Kenyérre vált Isten!
Ennél többet, Uram, nem tehetél értem!

De jaj! Szívét tépi vétünk szörnyű átka!
Sebzi tenger bűnnek töviskoszorúja!
Szerelmünkért eped: karját felénk tárja;
Engesztelésünket szomjúhozva várja...

Jöjjetek, hű Lelkek! — Jézust engesztelni!
A hűtlenek helyett szeretve imádni...
Engeszteljük szívvel, szóval, tettel, áldva.
Érte égjen lelkünk áldozati lángja.

S rejtett, csendes éltünk: mint pirosuló mécses,
Táplálva szeretet s szent hit olajával!
Hintsük be magányát apró áldozatunk,
Hő imánk s erényink bájos virágával...

Miként Veronika — nyujtsuk naponta Felé
Engesztelésünknek hófehér kendőjét...
S adjuk Neki lelkünk puha patyolatát:
Törölje rá drága, megcsúfolt szent Arcát!

Engesztelő szent Szűz anyai Szívével:
Egyesüljünk Mária gyöngéd szerelmével...
Tegyen minket szentté Szeplőtelen Lelke:
Hogy méltón szolgáljuk Fiát a Szentségben!
S engeszteljük Vele, Átala, — s Helyette!

Kupka Izabella.

OLTÁRVIRÁGOK.

2. Imádás.

Mindenkinek szól a parancs: Uradat, Istenedet imádjad és neki szolgálj! (Mt. 4, 10). Aki pedig az örökimádók közé iratkozott, annak élete és áhítata hivatásszerűen is az imádás jegyében áll. Illik tehát, hogy megismerkedjék a mivoltával.

a) Mi az *imádás*? Egy neme az imádságnak, mégpedig a leg-szebb. Ami az erények közt a szeretet, ugyanaz az imádságban az imádás. Két ismeret képezi az alapját: Isten és magam ismerete.

Ki az Isten? Az önmagától való létező; a változatlan, örök és mérhetetlen szellemi lény, akiben nincs fogyatkozás, de aki minden tökéletesség forrása; a végtelenül bölcs, mindentudó értelem; a végtelenül szent, mindenható akarat, aki jó, igazságos és irgalmas; maga a szeretet (Jn. I. 4, 8.). Háromszemélyű egységében önmagának ele-gendő és végtelen boldog. De tökéletességeit kinyilvánítja és szer-e-tetét kiárasztja a teremtés művében. Ő a világnak alkotója és követ-kezőleg feltétlen ura.

Ezek csak fogalmak, amelyeket a hitem világitása mellett, az Egyház tanítása alapján, Istenismeretté bővítek. Minél többet tudok róla, annál inkább kibontakozik lelkemben az Isten felsége s a belőle kisugárzó tulajdonságok. Némán szemlélem és csodálom őket. Lel-

kemnek ez a megindultsága a belső tisztelet. Nyomában kivirágzik a szívem; szavakba, lelkendezésbe, énekbe magasztosul az érzelmem s belőle alakul ki a külső dicséret.

És ki vagyok én? Teremtény, magában tökéletlen, Istennel szemben semmi. Mindenem tőle van, azért szabadon rendelkezik velem. Ő az Ur, én a szolgálója (Ps. 115, 16). Kimondhatatlan irgalmasságában a szolgát magához emelte és gyermekévé fogadta. Én az Isten gyermeke vagyok! (Mt. 6, 9).

Átérzem mivoltomat és Istenhez való viszonyomat. Alávetem magamat a Teremtőmnek, elismerem, hogy mindenemmel neki tartozom.

Szolga vagyok, kész teljesíteni Uram parancsait, és engedelmesen követni akaratát. De mindenek felett átérzem, milyen boldogság Isten gyermekének lenni (Jn. 1. 3, 1). (Ebben a szóban feltárul a szeretet mélysége.) Rámosolygok a hozzám leereszkedő felséges Istenre, átölelem és azt mondom neki: Atyám! (Róm. 8, 15). Ez a gyermeki érzelem szótlanságában is ékes beszéd, melyet megért a szíveket vizsgáló Atya.

Isten felségét elismerni és dicsérni, neki szerető szívvel meghódolni: ime, az imádás lényege. Ami érzelem így kialakult bennem, azt próbálom szavakba foglalni. Tanulok imádást végezni...

b) Mi a *szentségimádás*? Egyik neme az imáadásnak, mégpedig a leggyengédebb.

A szentségi színek alatt Isten Fia van jelen testével, s következésképpen istenségével. Titokzatos jelenlét, értelmemmel fel nem foghatom, de hittel elfogadom, mert Isten Fia mondja, aki mindentudó és mindenható. Közel hozzám a megtestesült Ige! Erre a gondolatra megdobbán a szívem. Néma csodálattal szemlélem a jelenlét megfoghatatlan titkát; szemlélem a benne rejlő Istenembert, földi életének titkaival, melyeket itt állandósít és megújít; szemlélem a mindenható szeretetet, mely ezt a művet létrehozta. Csodálatom rózsája kifeslik, az ajkam dicséretre nyílik, énekelek a rejtett Istennek, aki leereszkedett hozzám: Szent vagy, Uram!

Aki a szent színek alatt jelen van, az az én Megváltóm. Drága áron vett meg, piros vérén (Pét. I. 1, 19). Én tehát az ő megváltott szolgálója vagyok, s illő, hogy a megváltás dicséretét énekeljem neki (Jel. 5, 9) és meghódolok előtte. Ő a megváltott rabszolgát testvérévé tette (Mt. 28, 10) és barátjává fogadta (Jn. 15, 14). Vonatkozásait ezeken felül még sokszorosán kimélyíti. Pásztor a az ő bárányának (Jn. 10, 14), orvosa betegének (Mt. 9, 12). És még milyen sokféle viszonyba lép velem, melyek mindegyikét a szeretet köteléke fonja! A szeretet szentségét is azért létesítette csodás találékonysággal, hogy az szí-

vünk kölcsönös kapcsolatát áldozatos és egyesülő szeretettel állandóan valósítsa.

Átérzem ezeket a kegyelmi vonatkozásokat: mi nekem a szent-ségi Üdvözítő, és mi vagyok én az ő számára. Minden vonatkozás sajátos nyelven arról beszél, hogy szeretett engem és önmagát adta értem (Gal. 2, 20). Nekem pedig szerető hódolat a válaszom: Én Uram és Istenem (Jn. 20, 28).

Az Oltáriszentség előtt térdelek. Magamra nézek és félelem tölt el; Krisztusra nézek, és szeretet ömlik el szívemen. A két érzelem egybeolvad, s a félelmetes tisztelet gyengéd szeretetbe magasztosul. És Szent Tamás szerint (3. q. 80, 10) ez a kettős érzelem az Oltáriszentség imádása.

Rogács Ferenc.

A Szentlélek-Isten és az Eucharisztika.

Akvinói Szent Tamás szerint szépek azok a lények, melyeknek általunk megértett tökéletességei tetszést, szeretetet váltanak ki irántuk lelkünkben: «pulchra sunt, quae visa placent». A szépség a lény tökéletességének megérthetőségén alapuló szeretetreméltósága. Minél eszmedúsabb értelmünkben a szépnek talált tárgy tökéletességének ismerete, minél alaposabb ismeret alapján fontolgatja, mérlegeli, értékeli szabadakaratumk a szépnek ítélt tárgy tökéletességét, annál nagyobb szeretetünk iránta akaratumkban. Az értelmes szépszeretet az akaratumk által kiválasztott tárgyra ugyancsak akaratumk által ráirányított értelmi tevékenység is, mely vezérlője elhatározó és végrehajtó akaratumknak szépszeretetünk műveiben és a szépnek értelmünk által való élvezetében. Akaratumk által a szépszeretet irányzatába terelt értelmi működésünkben gyökeredzik a szép iránt való szeretetünk, mert akaratumk állítja értelmi működésünket a szépszeretet szolgálatába, hogy a szépnek talált lény tökéletességét mindinkább megértve, annál nagyobb szeretettel vonzódhasson akaratumk a kiválasztott szép iránt, másszóval, hogy folyton gyarapodó eszmeforrása legyen szépévezetünknek. Tehát mi a gyökere a szépszeretnek? A szépszeretet szolgálatában működöttetett értelmünk: a szépszeretet irányzatába terelt értelmi működésünk. Nézzük, mit találtak a földön élt Szentek szépnek!

Józan eszükkel meggyőződtek arról, hogy folyton tökéletesíteniük kell magukban a tevékeny önfeláldozó szeretetet Isten és embertársaik iránt, ha részesei akarnak lenni az örök boldogságnak. Éppen

azért istenszerető akarata azzal foglalkoztatta értelmüket leginkább, állandóan odairányították értelmi működésüket, hogy ne a földi élet javainak megszerzésére legyen a legfőbb gondjuk, hanem leginkább arra, hogyan tökéletesítsék tevékeny élő hitüket és így katolikus módon kiművelt értelmük a leghelyesebb vezérlője legyen szabadakarataknak az örök boldogság kiérdemlésében. Mi volt tehát gyökere itt a földön az üdvözültek örök boldogságának? Ugyebár, katolikus módon kiművelt józan eszük, mely a szeretet műveiben vezérlője volt szabadakarataknak, amely azokat értelmi működésüket a helyes szeretet irányzatába terelte: az Isten- és emberszeretet szolgálatába állította. Hasonlóan Szent Ágoston Isten boldogító látását, a vízió beatifikát teremtett bölcseségnek mondja, mert a mennyországi világosságban tündöklő értelem az üdvözültek akarata a legfőbb Szép és Jó szeretetében végleg állandósítja s így ezen értelmi működésük a gyökere örök boldogságuknak. Amilyen szerepe van a helyes szeretet irányzatába terelt értelmi működésünknek örök boldogságunk kiérdemlésében, vagy amilyen szerepe van az üdvözültek értelmi működésének, a vízió beatifikának örök boldogságuk: Isten iránt való szeretetük végleges állandósításában, hasonló szerepe van a Szentlélek-Istennek is az Atya- és a Fiú-Isten egymás iránt való kölcsönös, valamint a teremtett világ javára szolgáló, másszóval, kifelé való (ad extra) örök szeretetük vezérlésében, aki éppen azért formai oka és mintaoka a mi megszentelésünknek is a helyes szeretet irányzatába terelt értelmi működésünk útján: «Lumen cordium», szíveinknek örök világosságra Vezérlője.

«Az Atya szereti a Fiú-Istent és a Fiú szereti az Atya-Istent, ezen kölcsönös szépszeretetükkel származtatják örökké a Szentlélek-Istent», tanítja a katolikus Egyház.

Isten nem kényszerűségből szeret minket, hiszen a vatikáni szent zsinat szerint kifelé való, azaz, a teremtett világ javára szolgáló működésében mindenekfölött szabad. S valamint örök akarása örök tudását feltételezi, úgy szabad művei is a szépszeretet, a mások iránt való szeretet irányzatában való értelmi örök működését feltételezik, valamint ezen értelmi működésnek a szépszeretet irányába való örök terelését az Atya- és a Fiú-Isten választó akarata által. Az Atya és a Fiú saját származatlan elméleti személyi bölcsességük (intellectus speculativus Dei) fényében választják egymást kölcsönös szeretetük tárgyául («mert az akarat nem előzi meg a vezérlő értelmi működést», dogma) és közös egy értelmi működésüket a Szentlélekben a gyakorlati szépszeretet irányzatába terelik közös egy akarattal, hogy a Szentlélek ezen sajátos értelmi működése legyen továbbvezérlője és állandósítója az Atya és a Fiú egymás iránt való kölcsönös s irántunk

is való örök szépszeretetüknek, azaz, vezérlője az Atya és a Fiú elhatározó és végrehajtó akaratának a szépszeretet összes műveiben (intellectus practicus Dei), azaz «kigondoló» Művésze az isteni szép-

szertet művei gyakorlati megvalósításának. (A Szentlélekéi harmad-sorban ezen «kigondolások»; elsősorban az Atyáéi, ki azok «meg-fogalmazója», másodsorban a Fiúéi, ki a teremthetők elméleti örök Eszményképe.) Ezért nevezi Szent Pál 1. Kor. 12, 11. a Szentlelket

«kegyelemosztó Istennek», mert a műremeket, a megvalósítást kigondoló Művésznek szoktuk elsősorban tulajdonítani, akinek vezérlete mellett az isteni szépszeretet műveinek elhatározója és végrehajtója kifelé, a teremtett világ javára az Atya és a Fiú, tehát az Atya önmegismerésének örök származékaiként — erről alább — utolsósorban a Fiú-Isten: «Mindenek ő általa lettek és nála nélkül semmi nem lett, ami lett.» János 1, 3. — Egyszóval a Szentlélek sajátos értelmi működése, az örök szépszeretet «Tűz»-ében világító Bölcsesség, «Istennek a Szíve» az örök vezérője az Atya és a Fiú (nem választó, hanem) elhatározó és végrehajtó akaratának szépszeretetük gyakorlati megvalósításában. Megalapozom a mondottakat.

Az Atya-Isten végtelenül tökéletes értelmi működésével önmagát teljesen kimerítő folytonos szünetnélküli örök önmegismerésével (reflectendo ad se ipsum) szüli örökké a Fiú-Istent, az örök Igét, «az isteni értelem mértékét». Akvinói Szent Tamás szerint az értelmi cselekvések természetéhez tartozik, hogy a gondolt dolgokhoz hasonlók; hát még az önmagát egy értelmi szemléléssel — emberileg szólva — egy mindent teljesen átértően felfogó gondolatban megismerő Atya-Isten nemde, a leghívebb élő Képmását, Másodénjét szüli örökké önismeretével? (Gondolataink lelkünk szülöttei.) Szent Ambrus szerint a Fiú az Atya lényének személyes képe, akiben tökéletesen visszatükröződik az Atya, akiről Szent Jánosnál 14, 9. olvasuk: «Aki engem lát, látja az Atyát is». A Fiú-Isten tehát valóságos isteni személy.

Továbbá az Atya önmegismerésének, önmagára való örök reflexiójának tárgya egész szellemi élete: végtelen bölcsesége által vezérelt választó, elhatározó és végrehajtó akaratú tevékenysége s mivel az akarat csak a szeretetben teljesen tényleges (est in actu), azért az Atya-Isten önmegismerésének, reflexiójának a legközvetlenebb tárgya a Fiú-Istent szerető személye: «Az Atya szereti a Fiú-Istent». — Az Atya reflexiójának örök származékaiként — «amit az Atya tesz, azt cselekszi örökké a Fiú is» János 5, 19., tehát a Fiú viszonszereti az Atyát, mert az Atya örök önmegismerése örök másolása szellemi tevékenységének.

A Fiú-Isten tehát az isteni bölcsen akarásnak cselekvő Másodalánya, aki az Atyával együtt közös egy akaratukkal: egymás iránt való kölcsönös szépszeretetükkel úgy származtatja a Szentlélek-Istent, hogy közös egy értelmüket a szépszeretet irányzatában működtetik és ez a szépszeretet irányába terelt értelmi működés az örök Vezérője elhatározó és végrehajtó akaratuknak gyakorlati szépszeretetük minden műveiben, kigondoló Művésze mindannak, ami csak szeretetre, vagy könyörületre indíthat mások iránt s kifogyhatatlanul

leleményes, valamint végtelenül bölcs a jótétemények kigondolásában is. Tulajdonképpen az Atya és a Fiú szeretnek minket s Szentlelküknek a megvalósítást célzó kigondolásai szerint részesítenek szépszeretettük jótéteményeiben. «Maga a Lélek könyörög érettünk kimondhatatlan fohászokodásokkal» Róm. 8, 26., «mert sokan vannak a hivatások, de — a szeretet Szemüvegén keresztül, akinek egy elveszett lélek is sok — kevesen a választottak» Máté 22, 14. Azért tudja «az igazság Lelke» oly hatalmas szeretetre ösztönözni irántunk az Atya és a Fiú bölcs akaratát. A Szentlélek «az isteni akarat mértéke, Istennek a Szíve», kigondolója és örök mintaképe az Úr Jézus szentséges Szívének, valamint a Szűzanya szeplőtelen Szívének is. Nyilvánvaló, hogy a Szentlélek sajátos értelmi működése indítja az Atyát és a Fiút a szépszeretet gyakorlati megvalósítására. A Szentlélek gyakorlati Bölcseségtulajdonos!

«Úgy szerette Isten e világot, hogy érte megszületett Fiát adá, hogy minden, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen» János 3, 16. A megtestesült Fiú-Isten külsőleg hasonló hozzánk, hogy mi belsőleg, önfeláldozó Isten- s emberszeretetben tökéletes hasonmásaivá lenni törekedjünk. Megváltói szeretete állandósításának, a szeretet köteléke megvalósításának; az Eucharisztiaának gyökere a Szentlélek sajátos értelmi működése, kinek ereje által a helyes szeretet irányzatába terelt értelmi működésünk útján akar minket tökéletes hasonmásaivá átalakítani eucharisztikus Üdvözítőnk. Lelkünk minden figyelmével forduljunk az eucharisztikus Úr Jézus felé. Legyen szívünk boldog otthona a tabernákulum. Innen küldi megszentelésünkre az Atya és a Fiú a Szentlélek-Istent. Az örök szeretet «Tűz»-ében világító gyakorlati bölcsesség forrása és normája minden igazi tudományunknak és művészetünknek, sajátos értelmi működésének földi vetülete Egyházunk tanítói csalatkozhatatlansága is s — ismétlem — a helyes szeretet irányzatába terelt értelmi működésünk útján formai oka és mintaoka megszentülésünknek is: «Lumen cordium», azaz, szívünknek örök világosságra Vezérlője. Veni Sancte Spiritus!

Juhász Béla.

FOHÁSZ.

Dicséret, dicsőség, áldás és üdv Neked — Istennek szent Fia; imádunk ó kegyes, ó titkos, ó csodás — Eucharisztia!

Brenner Tivadar.

MÁRIA SZIVÉVEL.

Alig képzelhető gyengédebb szeretet — a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt — mint az, amely Mária anyai szívének érzelmeit akarja az oltár előtt állandósítani. *Máriával együtt és Mária módján!* Úgy, ahogy *Ő* tenné, most a mi helyünkben! Olyan figyelmet a szentségi Úr Jézus minden ügye iránt, mint amelyet Mária szívének szeretete diktált, annakidején! Olyan odaadást és olyan hűséget, mint amilyenre Máriát ösztönözte anyai szíve! Megtenni a szentségi Úr Jézus érdekében mindent, amit Mária szíve kitalálna és megtenne érte!

Tulajdonképpen nem is új ez, amit mondunk. Hisz nagyon régi közmondás a «Mária által Jézushoz!» Mária csak Jézus miatt, csak Jézus által Mária! *Ő* csak az Úr Jézusért született, hogy *Ő*t a világra hozza. Csak *Ő* érte élt, hogy Neki a megváltás elvégzésében asszisztáljon. Jézus életében Mária szerepe nélkülözhetetlen. Isten akarta így, hogy legyen előttünk tökéletes példa: a tökéletes ember tökéletes magatartása a kimondhatatlan isteni szeretet Megváltója iránt. Csak idők folyamán ki kell hangsúlyoznunk, — mint az Úr is teszi szentjeiben — az Isten vágyait: irántunk való végtelen szeretetének nálunk keresett visszhangját produkálnunk kell azokban a dolgokban, amelyekben *Ő* akarja. Meg kell hallgatnunk hírnökeit, akik az isteni elgondolások toborzói, ha látszólag a saját kezdeményezésüknek látszik is egy-egy ügy.

Mária is volt ilyen hírnök. Anyai szíve jogán és címén szólott, amikor az Örökimádó apácák alapítónőjének tudtára adta, hogy a szentségi Jézus szolgálataira olyan szerzetet akar, amelynek tagjai anyai szívének gyengédségével helyettesítsék *Ő*t a földön. A kívánságára megalapított szerzetnek neve «Mária Reparatrix Társaság» lett s jelmondata «Mária szívével» t. i. engesztelni. A szerzet a jelmondatában kifejezett eszme megvalósítására világiak számára a Mária Reparatrix egyesületet hozta létre. Ennek tagjai csak arra kötelezik magukat, hogy engesztelésüket Mária szívével egyesülésben végzik és ajánlják fel, naponta elmondanak egy Üdvözlégyet, e fohással Mária Reparatrix, könyörögj érettünk! Az Oltáregyesület tagjai nagyszámban csatlakoztak a «Mária Reparatrix» gondolatához és jelentették be Központunkban (Budapest, X., Üllői-út 77.) ebbeli elhatározásukat. A Mária anyai szívetől inspirált lelkület csak megsokszorozza bennünk a szeretetet, figyelmet, buzgóságot és áldozatkészséget oltáregyesületi hivatásunkban.

Imádási óráinkat is akarjuk Mária anyai szívével egyesülésben végezni: Imádjuk az Eucharisziát úgy, ahogy imádná Mária a mi helyünkben, imádkozunk azért, amiért *Ő* imádkoznék és legyünk e közben olyan buzgók, mintha Mária szíve dobogna a miénk helyén!

* * *

Teljes búcsúk: Május 4-én, 5-én, 18-án, az imádási óra napján, a közös ájtatosság napján, egy tetszés szerint választott napon.

* * *

Boldog Gizella-köri vezetők számára, május 4., 5., 6-án délután 5—7-ig lesznek központi házunkban előadások és bemutatók; Boldog Gizella napján, május 7-én, 10 órakor ünnepélyes főpapi szentmise, az Örökimádásban, evangélium után liturgikus szentbeszéddel.

Központi.

A CSILLAGOS ÉG ALATT.

Istenem, de szép is a csillagos Ég! A sötétség mindig kellemetlen, valahogy borzongató. A sötétben mintha az ember elveszítené a biztonságát. Képzelőereje fantasztikus alakokat testesít meg és még a legbátrabb ember is kénytelen megvallani, hogy akárhányszor, ha nem is fél, de valami kényelmetlen érzés fogja el.

A sötétség a Gonosz leple és a vigyázatlan lelkek törbeejtője lehet. Sötétben irányt veszíthet az ember, órákon keresztül tehetetlenül bolyonghat, míg a felszabadító világosság, valahonnan oda-szüremkedő fény rámutat a helyes útra és megszabadítja az éjszaka eltévedt utasát kényelmetlen helyzetéből. O áldott fény, megnyugtató világosság!

Egyszer gyerekkoromban édesapámmal jártunk valahol. Hazafelé tartottunk, de közben ránk esteledett. Koromsötétségbe burkolózott a nagy mindenség. Eleinte tetszett is. Bizony nem féltem, hiszen apámmal voltam. Jól megszorítottam a kezét. Dehogy is féltem én. Ágak recsegték lábaink alatt, itt-ott letértünk a szűk erdei ösvényről. Semmit sem láttunk. Bizony meg-megbotlottunk. Az esések már nem szereztek örömet. Észrevettem, hogy meg-megáll az édesapám. Figyel és fülel. Semmi zaj. Seholy világosság. Valamit mormog magában az édeapám. Visszafordulunk. Megyünk egy darabon. Újból megállunk. Aztán elindulunk. Hirtelen megéreztem, hogy elvesztette apám a biztonságot. Már régen nem az úton járunk, hanem jól bent az erdőben. Az ágak nem akarnak kitérni útunkból. Mintha büntetni akarnák éjszakai nyugalmuk zavaróit. Meg-megpaskolnak. Felsértik arcomat, kezemet. Fájdalmat érzek. Eszembe jut édesanyám, aki bizonyára nyugtalanul vár haza minket. Mi tagadás, könnyesek lesznek szemeim, szepegek, szipogok és csakhogy hangosan sírva nem fakadok. Végre hosszú bolyongás után a felszabadító fénysugár mosolyog felénk. Még messze van. De jelzi, hogy végre mégis kiszabadulunk az erdőből és hazamehetünk. A dühös kutyaugatás, amelyet kísértetiesen visszhangzott az erdő, már nem ijeszt. Fény van. Világosság. Emberekre találunk. Igazán nem kell most már semmitől tartani. Hahó-hahó kiáltásunkra kijöttek az erdészlekből. Az erdész útbaigazított. De hiszen már nincs is sötét. Angyalszemek csillognak. Ragyognak az Égen a fényes csillagok és boldogan kapaszkodom az édesapámba, dalolva rovom az utat. Nemsokára otthon jó anyám ölébe fúrom magamat.

Gyerekkorom epizódja jutott eszembe, mikor egy koromsötét

éjszaka valahol kint jártam. És a csillagos Ég, amely akkor úgy fel-
szabadított félelmemtől. De eszembe jutott más valami is.

Ó, hányszor szakad a lélekre a szuroksötét éjszaka. Az életgon-
dok, mint irigy rablók, elkergetik a lélek fényét, derűjét és keserű
érzések sötétítik el a lélek napját, egét. Ó, félelmetes a lélek éjszakája.
Sehol út, sehol eligazítás. Sehol egy megnyugtató hang. Szörnyű
bizonytalanság. Hull a lélek sűrű könnye. Kiáltani szeretne. De meg-
akad a hang. A rászakadt éjszakában a szegény lélek gyötrelmes kíno-
kat szenved át. Bármerre fordul, akárhogy akar eligazodni, érzi, hogy
csak befelé tart a gond, kishitőség és kétségbeesés-rengetegbe. Fel-
zokog.

Csak világosodna hát! De a percek is végtelennek tűnnek fel.
Botorkálásában már a meredek szélén jár. Szörnyű, éhes szakadék
tátong a mélységben. És mintha csábító szíréhangokon hívna a kín-
ban, gyötrelemben megbomló lelket. Jaj, még egy lépés és a szeren-
csétlen lélek pokoli halálba pusztul. Ó, hát nincs menekülés? Nincs
szabadulás? A fekete rém martaléka lesz a lélek? Hát valóban a gonosz
ül diadalt és rendez borzalmas halotti tort? Megállj! Nézz csak oda!
Hát nem veszed észre? Fény. Világosság. Igen, az. Csak ne félj tőle!
Nézd, egészen közel az Isten háza. Az isteni Gazda ébren van. Nem
oltotta ki a lámpást. Virraszt. Éppen téged vár. Dehogy is térne
nyugovóra.

Hogy remegett érted. Hogy aggódott, hogy kikecmeregsz-e
a bajrengetegből?! Vajjon eltalálsz-e Hozzá? Csak ne tétovázz!
Szegényke! Csapzott hajad, rongyos, elszakadozott a ruhád. Az arcod
elnyütt. Milyen kisírtak, egészen karikásak a szemeid. Alig vonszolod
magad. De most már töltsön el a szabadulás életrenyitő nagyszerű
érzése. Ugy, csak markold meg és nyomd le a kilincset! Ó, de jó.
Ugy-e, milyen felséges érzés, milyen csodálatosan megnyugtató érzés
a csillagos Ég alatt! Angyal-szemek ragyognak rád az Isten templomá-
ban, mint megannyi fényes csillag. Így szépen, csak menjél egészen
előre. Sohse resteld magad! Térdelj le és engedd, hogy feltörjön
agyongyötört szíved feloldó zokogása. Hadd follyanak tisztító könnyeid.
A tabernákulum előtt megnyugvásra talál minden bajában a vergődő
lélek. Zokogásod lassan enged, csak a jótékony könnyek permeteznek
még szemeidből. Ugy, tárd ki mindkét karodat! Ah, de jó az Úr!
Lám, mintha egyszerre ott melletted éreznéd! Most felemel. Gyengé-
den magához ölel. Megsimogatja zilált hajadat. Puhán letörli kön-
nyeidet. Megmozdul ajka. Milyen lágyan simogat minden szava:
kicsinyhitű, hát szabad kétségbeesni! Hát nem mondtam meg, hogy
mindennap veled maradok?! Ugy, mosolyogj, neved, örülj, egy kicsit
szégyeld is magadat, de aztán ezentúl eszedbe tartsd és mondd meg

mindnek: aki fáradt és terhelt, mind, mind Hozzám jöjjön és én biztosítom, megenyhítem.

De szép a csillagos Ég! De boldogító is a tabernákulum előtt imádkozni és az Úrnál enyhülést találni.

Nova.

Farkas Sándor.

OLTÁREGYLETI ÉLET

Oltáregyleti munkavezetők kurzusa május 4—5—6-án délután lesz mindegyik napon *pontosan* 5 órai kezdettel.

A Boldog Gizella-körök (a szégyen templomok számára dolgozó oltáregyleti és azon kívül álló erre vállalkozott hölgyek csoportja!) működésének előfeltétele, hogy mindenhol legyen legalább egy munkavezető, aki az egyházi ruhák anyagát és készítésének minden titkát ismeri. Azért határozta el a Központ, hogy az összes idevágó egyházi előírásokat és a készítés körüli tapasztalatokat egy sűrített kurzusban leadja. Előadók: a liturgikus előírásokat mindegyik napon *dr. Mátrai Gyula* közp. ügyv. igazg. ismerteti. Utána az első napon *szabás* és *varrás* bemutatás a Mária Reparatrix zárda ezzel foglalkozó tagjai részéről.

A második napon *bemutatók* és *praktikus munkatanácsok*: Hogyan dolgozzunk? Erről *Las Torres Gyuláné* beszél; özv. *dr. Schlauch Gézáné* anyagbeszerzés és megválasztás címen ad elő. *Lippach Sándorné* pedig a munkatapasztalatait mondja el. — A harmadik napon *dr. Kovács János* múzeumi titkár előadása szerepel *ízlés és magyar motívumok* címen.

A háromnapos kurzust *B. Gizella* ünnepén, május 7-én 10 órakor ünnepélyes szentmisével fejezzük be, amely alatt evangélium után *Szunyogh Xavér* bencés atya mond liturgikus szentbeszédet.

Május havában mindennap 5 óra 15 perckor rövid szentbeszéddel (5 perc!) egybekötött májusi ájtatosságot tartunk az Örökimádás templomban Mária Reparatrix tiszteletére.

*

Május 2-án a Mária Reparatrix Társulat és a kongregációk legfőbb ünnepnapja van, a Társulat tagjai teljes búcsút nyerhetnek e napon a szokásos feltételek mellett. Reggel 9 órakor ünnepélyes szentmisét celebrál *dr. Mészáros János* prelátnak, érseki ált. helytartó. Délután 5 óra 15 perckor szentbeszédet mond *dr. Mátrai Gyula* társulati igazgató, az ünnepi áldást pedig *Angelo Rota* c. érsek, pápai nuncius adja.

*

Május 19-e a mi napunk! Reggel 9 órai kezdettel eucharisztikus díszgyűlést tartunk az Örökimádás-templomban. Elnököl: *Öminenciája*.

Ünnepi beszédet mond *dr. Meszlényi Zoltán* püspök.

Szerepel a Ranolder-intézet jónévű énekkara *Csorda Romana* nővér vezetésével.

„Az oltáregyesületek szerepe az egyházmegyékben” címen pedig *dr. Pápai János* az oltáregyesület szombathelyi egyházmegyei igazgatója ad elő.

*

Este 8—9-ig ünnepélyes szentóra lesz, kizárólag nők részére a Hősök-terén. Jegyek az A. C. közp. irodájánál.

ban kaphatók. A rendezés munkáját az oltárregyesületekre bízták. (Erre minden fiókoltárregyesülettől 2—10 (ahol mennyi arra való tag van), rendező nevét és címét kértük május 1-ig és velük valószínűleg május 14-én délután 4 órakor értekezletet tartunk a központi házban. Meghívó megy!

*

A Katolikus nagygyűlés alatt is mindig szentségimádás van az Örökimádás-templomban. Az oltárregyesületi iroda egész nap rendelkezésére áll a vidékről feljövő vezetőknek. Legjobb mégis délelőtt 9— $\frac{1}{2}$ 12-ig, vagy délután 3— $\frac{1}{2}$ 5-ig és este 6—7-ig az irodát felkeresni. Ügyvezető-igazgató, ki maga is résztvesz a nagygyűlés többi ünnepségein is, legbiztosabban a délelőtt $\frac{1}{4}$ 10— $\frac{1}{4}$ 11 között található meg.

*

Adományok az oltárra: N. N. 50 P-t, vitéz *Vízkelety Andrásné*, Matasz Anna 5 P-t, N. N. 5 P-t, N. N. 10 P-t adományozott. Isten fizesse meg!

*

A neszmélyi zárda új oltárát már nagyszerdán beállították a kápolnába. Naturszínben tartott tölgyfa, széleken aranyozással. Az oltárregyesü-

leti központ házikápolnájának oltárától mintázva, tabernákulumában az előírt biztonsági szekrényt (vaslemezekből!) elhelyezve a komáromi Petőcz bútorgyáros-cég állította elő, általános elismerést aratva e munkájával is. A szentségtartó Ledo Béla műtővös készítette s ugyancsak az ő munkája a két aranyozott öröklámpatartókar is. A szentségtartóban keresztalak dominál, díszítése románstílusban tartottak; a lumulát angyalok tartják. Az Eucharisztia körüli mezőt rubin és ametiszt koszorú díszíti. A szentségtartó 60 cm magas, tiszta ezüsből készült és aranyozva van.

*

Az Örökimádás tornyának restaurálására özv. *Sulyok Gézáne* 10 P-t, *Schmierer Tamásné* 5 P-t adományozott. Isten fizesse meg! (A torony restaurálását még az idén szeretnők elvégezni, de még nincs elég pénzünk rá!)

*

Szent Antal és Kis Szent Teréz szobra is elkészült. Bronzból csináltattuk meg az Oberbauer-cég révén. Nagyszombaton délelőtt áldotta meg dr. *Mátrai* lelkész a két új szobrot és most a régi törekenyek helyén állnak — reméljük elpusztíthatatlanul.

R. Zeller-Szirmai Józsefné: *A Mária Reparatrix Társaság és alapító-nője, Emilie D'Oultramont.* — Kiadja: A Mária Reparatrix-zárda Budapest, IX., Üllői-út 75.

Renée Zeller kitűnő művét a szalézi művek kiadásaiban nagyszerű fordításairól ismert Szirmai Józsefné ültette át magyarba. Egy közelmúlt világ minden szépsége regényes leírásban tárul elénk a Mária Reparatrix Társaság alapító-nőjének világi életében. Szerzetesalapítási és vezetői tevékenységében pedig egészen megismerjük azt a szellemet, amely Mária Reparatrix leányait irányítja és élteti. A munka függeléke magyar vonatkozásokat és specialitásokat ismerttet igen jó, rövid összefoglalásban és megvilágításban. Hisszük, hogy e könyv megjelenése hozzá fog járulni ahhoz, hogy több magyar hivatás lépjen a szentségi Úr Jézust «Mária anyai szívével» szolgáló bensőséges élet útjaira. A könyv ára 2 P. Megrendelhető a zárda fenti címén.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS.**

Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.